

AMICUL APOSTOLUL

Revista copiilor ce-L iubesc pe Dumnezeu

Anul I • Nr. 2 • Octombrie 2005

Motto:

„Poruncă nouă dau vouă: Să vă iubiți unul pe altul. Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul. Întru aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenici Mei, dacă veți avea dragoste unii față de alții.” (In.13, 34-35).

Pe Sfânta Parascheva cea preacinstită, mireasa ceresului și celui fără stricăciune Mire, cu bucurie să alergăm toți credincioșii a o lăuda, căci ea apărătoare de la Dumnezeu s-a dăruit tuturor celor ce măresc petrecerea (viața) ei și izvorăște râu de tămăduiri celor ce cu credință cinstesc sfintele ei moaște.

Pilda înfrânării și neîncetat izvorul Moldovei, care izvorăște noianuri de vindecări, pe dumnezeiasca Parascheva cu cucernicie să o cinstim.

„La început a făcut Dumnezeu cerul și pământul.. ” (Fac.1,1)

Facerea lumii! Un subiect tot mai interesant și mai actual, acum, în secolul XXI când știința pare să câștige tot mai mult teren în favoarea religiei. Să fie așa? Putem oare să ne îndoim de cele scrise în Sfânta Scriptură? Cu siguranță că nu! Bineînțeles că toți ne întrebăm despre felul în care a fost creată lumea, despre felul în care noi oamenii am fost creați.

Un răspuns la această întrebare îl putem găsi în Vechiul Testament, în Întâia Carte a lui Moise, și anume în Geneza sau Facerea. Aici ni se spune că Dumnezeu a făcut lumea în șase zile, iar în cea de a șaptea S-a odihnit. Prima oară Dumnezeu a zis: "Să fie lumină", și a fost lumină. Apoi Dumnezeu a zis: "Să fie întindere între ape și ea să despartă apele de ape" și astfel a fost creat și cerul. Apoi Dumnezeu a zis: "Să se strângă la un loc apele care sunt dedesubtul cerului și să se arate uscatul. Să dea pământul verdeață, iarbă cu sămânță, pomi roditori, care să facă rod după soiul lor și care să aibă în ei sămânța lor pe pământ." Și așa a fost, era creat pământul în a treia zi. Apoi Dumnezeu a așezat în întinderea cerului soarele să lumineze pământul, luna și stelele să stăpânească noaptea. A cincea zi Dumnezeu a creat viețuitoarele mării și păsările zicând: "Să mișune apele de viețuitoare și să zboare păsări deasupra pământului pe întinderea cerului". El le-a binecuvântat și le-a spus: "Creșteți, înmulțiți-vă și umpleți apele mărilor; să se înmulțească și pasările pe pământ."

Cu siguranță cea mai importantă zi a genezei este ziua a șasea, când alături de facerea altor viețuitoare, vite, târâtoare și fiare pământești, Dumnezeu l-a creat pe OM, zicând: "Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră, el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ." Astfel, Dumnezeu a creat bărbatul și femeia din țarina pământului, suflând asupra lui suflare de viață și omul s-a făcut astfel suflet viu. El i-a binecuvântat și le-a spus: "Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l... și stăpâniți peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ." Astfel, Dumnezeu și-a sfârșit lucrarea, iar în ziua a șaptea S-a odihnit. El a binecuvântat-o și a sfințit-o, aceasta fiind ziua în care S-a odihnit de toată lucrarea Lui, pe care o zidise și o făcuse.

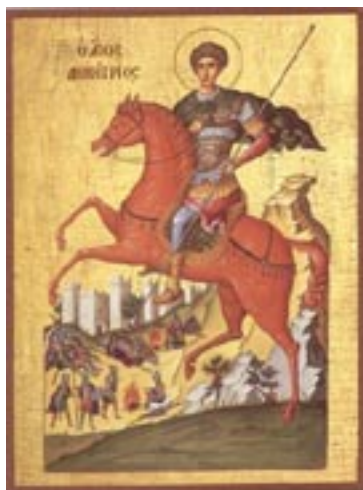
Apoi Dumnezeu l-a așezat pe om în gradina Edenului dându-i doar o singură poruncă: "Poți să mănânci cu plăcere din orice pom din grădină, dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit." Dar diavolul, luând chipul unui șarpe, reuși să ispitească femeia, iar aceasta la rândul ei bărbatul, și astfel omul cazând în păcatul neascultării a fost izgonit de Dumnezeu pentru totdeauna din minunata grădină a Raiului. Dar în același timp Dumnezeu a promis oamenilor că într-o zi le va aduce mântuirea prin Fiul Său Iisus Hristos.

Prof. Beldean Valentin

Acest desen reprezintă Nașterea F_____ M_____ - 8 septembrie

Acoperământul Maicii Domnului - 1 octombrie - Originea acestui praznic este pe vremea împăratului bizantin Leon cel Înțelept (886-912), când, într-o noapte de sâmbăta spre Duminică, în prag de octombrie, făcându-se priveghere de toată noaptea în Biserica Vlaherne din Constantinopol, cu mulțime de popor credincios, Sf. Andrei cel nebun pentru Hristos (trecut în calendar la 28 mai) și ucenicul său Epifanie au văzut-o pe Împărăteasa Cerului strălucind în lumină și acoperind poporul cu omoforul ei, înconjurată de alai mare de îngeri și de sfinți, în frunte cu Sf. Ioan Înaintemergătorul și cu Sf. Ioan Evanghelistul. Și glasul Preacuratei s-a auzit deasupra adunării: "Împărate ceresc, primește pe tot omul ce Te slăvește pe Tine și cheamă în tot locul numele Tău preasfânt. Și unde se face pomenirea numelui meu, acel loc să-l sfințești, și mila Ta s-o reverși peste cei ce mă cinstesc pe mine, Maica Ta, izbăvindu-i pe ei din toate nevoile și răutățile".

Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir - 26 octombrie-

În tradiția folclorică românească, acest Sf. Dimitrie e numit „Sânmedru”, iar praznicul lui desparte vara păstorească de iarna păstorească. Dar cine a fost acest Dimitrie, dincolo de legendă? El a fost fiul unui dregător creștin de pe vremea persecuțiilor anticreștine din sec. III, trăitor în cetatea Tesalonicului, din nordul Greciei. Botezat în taină de părinții săi și crescut în lumina lui Hristos, Dimitrie s-a arătat în toate vrednic și înțelept, mărturisindu-și credința fără înconjur și stârnind astfel mânia împăratului păgân Maximian, ce a poruncit să fie înțemnițat. Pentru luptele din arenă, împăratul adusese la Tesalonic un gladiator vestit prin forța și cruzimea sa, pe nume Lie. Nestor, un tânăr prieten al Sf. Dimitrie, l-a vizitat pe acesta în temniță și i-a cerut binecuvântarea de a lupta cu Lie. Sfântul a făcut semnul crucii asupra lui Nestor, zicând: „Și pe Lie vei birui, și pe Hristos vei mărturisii!”. Și așa a fost. Atunci împăratul, de furie și ciudă, l-a străpuns cu sulita pe Dimitrie, iar lui Nestor porunci să i se taie capul. Cu vremea, moaștele Sf. Dimitrie au izvorât mir și au făcut minuni nenumărate, fiind păstrate la Tesalonic, oraș ce stă sub ocrotirea sa.

Sfânta Cuvioasa Parascheva - 14 octombrie - Trăind în sec. 11, se trăgea dintr-o familie înstărită din părțile Traciei, nu departe de Constantinopol. Părinții au botezat-o Parascheva pentru că s-a născut într-o zi de vineri (gr. paraskevi). A fost crescută în duhul dragostei de Dumnezeu și de semenii. Se povestește că, încă de mică, obișnuia să dăruiască săracilor hainele ei scumpe și să se îmbrace în veșmintele lor ponosite. A părăsit la Constantinopol și la Locurile Sfinte, mereu în înfrânare și în rugăciune. Întoarsă în părțile natale, și-a dat sufletul în mâinile Domnului la numai 27 de ani. Descoperite prin vedenie minunată, moaștele ei au săvârșit de-a lungul vremii nenumărate minuni și vindecări. Strămutate la Târnovo (vechea capitală a crailor bulgari), apoi la Belgrad, la Constantinopol și, în cele din urmă, la Iași, ele au marcat cu sfințenia lor întreg Răsăritul bizantin. Sfintele moaște făcătoare de minuni ale Cuvioasei Maicii noastre Paraschiva cea Nouă (numită astfel spre a nu fi confundată cu mucenicele din primele secole ce au purtat același nume) au fost aduse în cetatea de scaun a Moldovei la anul 1641, prin strădania dreptcredinciosului domnitor Vasile Lupu, fiind așezate mai întâi în incinta Bisericii Sfinții Trei Ierarhi, iar astăzi în Catedrala Mitropolitană. Ținută drept ocrotitoare a Moldovei și a întregii Români, sărbătoarea ei prilejuiește anual unul dintre cele mai mari pelerinaje din toată lumea ortodoxă.

*Sfinții Cuvioși Mărturisitori Visarion și Sofronie de la Cioara,
Sfântul Mucenic Oprea*

*Sfinții Preoți Mărturisitori Ioan din Galeș și Moise din Sibiel,
mărturisitori în Transilvania*

- 21 octombrie-

Cuviosul Dimitrie Cel Nou - 27 octombrie - Acum aproape 8 veacuri, pe vremea dinastiei romano-bulgare a Asăneștilor, în satul Basarabi (Basarabov), din sudul Dunării, trăia un păstor roman pe nume Dimitrie, om milos și cu frică de Dumnezeu. Tradiția spune că, pe când își păștea turma pe malul râului de lângă sat, Dimitrie a călcat din nebăgare de seamă un cuib de pasăre, cu pui golași în el. Cuviosul s-a simțit vinovat ca pentru o mie de morți și și-a pedepsit piciorul care greșise, umblând desculț vreme de 3 ani, în semn de căință și ispășire. Iar mai târziu, călugărindu-se, s-a retras într-o peșteră, unde a petrecut în post, rugăciune și priveghere, până ce a adormit întru Domnul, neștiut de nimeni. Vremea a astupat gura peșterii, iar apele au acoperit locul. După ani, Sf. Dimitrie s-a arătat în vis unei copile bolnave și i-a făgăduit tămăduire, cerând ca părinții ei să-i scoată osemintele de sub apă. Așa a fost aflat Sf. Dimitrie din Basarabi întreg și moaștele i-au fost așezate în biserica aceluia sat, unde n-au întârziat să făptuiască minuni. Azi sălășluiesc în Catedrala Patriarhală din București, iar cuviosul este socotit ocrotitorul sfânt al Cetății lui Bucur.

CELE 2 VÂSLĂ

În apropierea unui râu larg, peste care nu era pod, trăia cândva un bătrân cu frica lui Dumnezeu, ce-și câștiga pâinea trecându-i pe călători, cu barca sa, de pe un mal al râului pe celălalt. Și iată că într-o zi, în timp ce îl trecea cu barca pe un tânăr vorbăreț și iscoditor, acesta din urmă bagă de seamă că moșul avea scris câte ceva pe fiecare vâslă. Se uită atunci mai bine și, deslușind scrisul, îl întrebă curios pe bătrân:

- De ce ai scris matală pe o vâslă "Credință" și pe cealaltă "Fapte bune"?
- Fiindcă acestea două, credința și faptele bune, mă conduc în viață de când mă știu pe lume - răspunse bătrânul.

Tânărul primi răspunsul cu o anume îndoială și, voind să facă pe deșteptul, spuse cu un aer de mare înțelept:

- Eu unul nu cred că omul are nevoie de amândouă, ci îi este de ajuns și numai una singură ca să se călăuzească în viață, după cum îi este firea: dacă alegi calea "faptelor bune", atunci ești de folos mai degrabă celorlalți, și mulțumirea de sine îți vine din afară; iar dacă alegi calea "credinței", atunci îți ești de folos mai degrabă ție însuși, și mulțumirea de sine îți vine dinăuntru.

Bătrânul ridică din sprâncene și nu spuse nimic, părând copleșit de deșteptăciunea sfătoasă a tânărului, dar începu, după o vreme, să vâslească cu o singură vâslă. Barca aproape că nu mai înainta, ci mai mult se învarte în loc, spre nedumerirea tânărului, care însă pricepu, într-un târziu, ce voise să-i dea de înțeles, fără vorbe, bătrânul: că una este sprijinul celeilalte și că una prin alta se împlinesc, căci viața omului este după sufletul lui. Fapta bună și credința sunt cele două aripi cu ajutorul cărora sufletul nostru se înalță în zbor tainic spre Dumnezeu. Dar cu o singură aripă - cine mai poate zbura?!

Exemplul părintesc

În timp ce mâncau, un țăran i-a întrebat pe cei trei fii ai săi:

- Știți voi, băieți, de unde vine mălaiul din care este făcută această mămăligă?
- Da, sigur că da! a răspuns cel mai mic. Din sacul din cămară.

Râzând de el, cel mijlociu îi spuse:

- Nu-i adevărat! Mălaiul e măcinat din porumbul cules de pe câmp; porumbul a crescut din pământul udat de apa ploilor. Deci, pământul și ploaia l-au făcut.

- Nu știți nimic! zise și cel mai mare dintre băieți. Porumbul acesta vine de la Dumnezeu. E adevărat că a crescut din pământ și că ploaia l-a udat, dar, dacă Dumnezeu nu ar fi dat vreme bună și ploaie la timp, porumbul nu s-ar fi făcut, iar noi n-am fi mâncat acum mămăligă. Iată cine l-a făcut: Dumnezeu!

Oare avea dreptate vreunul dintre copii. Nu, nici unul! Tatăl lor a arat și a semănat pământul, a cules porumbul, l-a măcinat la moară și a adus mălaiul acasă. Tatăl lor a muncit un an întreg pentru ca fiii lui să aibă ce mânca. A muncit, dar s-a și rugat. Șase zile pe săptămână a fost pe câmp, dar a șaptea a fost la Biserică să se roage pentru sănătate și spor în casă. S-a rugat mereu ca Domnul să aibă grijă și de familia lui, iar Dumnezeu, văzând hărnicia omului, i-a ascultat ruga și l-a blagoslovit cu o recoltă bogată și, pe drept cuvânt, meritată. Păcat că fiii lui nu vedeau efortul pe care părintele lor îl făcea pentru ei...

Ghicește creștinește:

În chip tainic Îi vorbește
Domnului, cine-L iubește
Tare, ori în gând, el spune
Câte-o sfântă _____.

Cine în pustiu striga
Cu glas mare și-ndemna:
Pocăiți-vă că vine
Cel mai mare decât mine?

Descoperă din acest tabel virtuțile creștine pe care trebuie să le avem cu toții:

dreptatea,
dragostea, pacea,
înțelepciunea,
smerenia,
nădejdea,
mila,
iertarea,
cumpătarea,
curajul, credința

O	N	D	R	E	P	T	A	T	E	A	C	S
P	D	R	A	G	O	S	T	E	A	V	U	M
A	N	A	D	E	J	D	E	A	O	T	R	E
C	A	I	N	E	T	N	I	F	S	L	A	R
E	R	M	I	L	A	O	D	U	N	C	J	E
A	I	E	R	T	A	R	E	A	T	A	U	N
C	U	M	P	A	T	A	R	E	A	I	L	I
I	N	T	E	L	E	P	C	I	U	N	E	A

Caută un calendar creștin ortodox și află când Îi cin-
stim pe sfinți. Fă o săgeată în dreptul răspunsului corect.

1. Sf. Ilie	a. 30 noiembrie
2. Sf. Apostoli Petru și Pavel	b. 23 aprilie
3. Sf. Ioan Botezătorul	c. 21 mai
4. Sf. Nicolae	d. 27 decembrie
5. Sf. Parascheva	e. 20 iulie
6. Sf. Andrei	f. 7 ianuarie
7. Sf. Împ. Constantin și Elena	g. 14 octombrie
8. Sf. Trei Ierarhi	h. 29 iunie
9. Sf. Dumitru cel Nou	i. 27 octombrie
10. Sf. Gheorghe	j. 1 ianuarie
11. Sf. Vasile	k. 6 decembrie
12. Sf. Ștefan	l. 30 ianuarie

Ochii de copil - vederea lui Dumnezeu

Dumnezeu este iubitor și ocrotitor de oameni. El ne dă putere, curaj și înțelepciune să mergem mai departe atunci când ne este greu. Tot El ne șterge lacrimile atunci când suntem triști, pentru ca apoi să ne redea zâmbetul pe buze. Rugăciunile noastre către El nu vor rămâne fără răspuns. Credința în Dumnezeu este cel mai sfânt lucru pe care îl are un om. Dumnezeu veghează asupra lucrului cel mai de preț al omului, sănătatea.

Dumnezeu ajută și îndrumă copiii, El este prietenul lor, veghează asupra lor de sus, din cer; îi ajută pe părinți, pe oamenii mari să-și rezolve problemele și nevoile, să ne poată crește pe noi copiii; El dă adăpost și hrană animalelor, El aduce soarele dintre nori, ne dă căldură când e frig și tot El ne dă ploaie când se usucă recoltele în grădini.

Dumnezeu e singura speranță a lumii atunci când nu ne mai rămâne nimic; El ne face buni și fericiți, El ne iartă când greșim și ne învață să îl iertăm și noi pe aproapele nostru.

Biriș Alexandra, clasa a II-a A

Îngerașul meu

Îngerașul te ferește
De ce-i rău și necurat?

Mă ferește zi de zi
Până rugăciunea-o zic!
la uite-ngerelul meu
Rugăciunea zic mereu!

Dimineața la trezire
Mulțumesc lui Dumnezeu,
Că mă ține să cresc mare
Ca o floare cu petale.

Vultur Ioana, clasa a V-a A

Dumnezeu, prietenul copiilor

Copii, Domnul ne este prieten
Și ne ajută la nevoi,
Rugați-vă seară de seară
Să ne ferească de cei răi.

Domnul ne-nvață ale Sale
Taine
Și să-i iubim pe toți egal,
În lume fapte bune să facem
Și-atunci în cer vom fi în Rai.

Rotaru Adelina, clasa a V-a A

„BISERICA ESTE UN DAR CERESC”

Suciu Ionuț, clasa a II-a A

POEM CRESTIN

Domnul Dumnezeu ne-ndrumă
Să fim buni și credincioși.
La Casa Lui mereu ne cheamă
Să ne mântuim degrabă.

Domnul Iisus Hristos cel bun,
Ne-ndeamnă la drum,
Pe calea cea dreaptă să mergem
Lucruri bune și fapte să facem.

Ajută-ți aproapele la greu,
Mântuiește-l de cel rău,
Și la rugă să-l îndemni
Cu credință-n Dumnezeu.

Noi cu mult drag ne rugăm,
Credincioși să fim în toate.
Domnul fie laudat.

Pace și prosperitate.

Blaga Mădălina, clasa a IV-a A

MAICA DOMNULUI CU PRUNCUL ISUS

Halat Diana Cristina, clasa a IV-a A

**DUMNEZEU ESTE CU NOI DACA
SUNTEM COPII
BUNI SI CREDINCIOSI**

Vultur Ioana, clasa a V-a A

Grădina Raiu-
lui eu cred că
este un loc unde
ajung toți
oamenii cu
credință și
care-L iubesc pe
Dumnezeu.

Vultur Ioana,
clasa a V-a A

Diacon Adriana, clasa a III-a A

Dumnezeu
ne iubește
foarte mult
când mergem la
Biserică și când
ne rugăm. Când
suntem supărați și
plângem,
Dumnezeu ne
ajută.

Beica Anamaria,
clasa a II-a A

5. Cine se poate mântui?

Orice om se poate mântui, dacă îndeplinește condițiile mântuirii. Căci Dumnezeu nu împiedică pe nimeni de la mântuire, ci "voiește ca toți oamenii să se mântuiască și să vină la cunoștința adevărului" (1 Timotei 2, 4).

6. Care sunt condițiile mântuirii?

Condițiile mântuirii sunt: harul dumnezeiesc, credința și faptele bune. Adică acela se mântuiește care face parte din adevărata Biserică, unde se poate împărtăși de dumnezeiescul har, prin Sfintele Taine, unde dobândește dreapta credință în adevărul mântuitor și unde este îndrumat să săvârșească fapte bune.

Primirea harului dumnezeiesc este de neapărată trebuință pentru mântuire, fiindcă însuși Mântuitorul ne spune: "Fără de Mine nu puteți face nimic" (Ioan 15, 5), iar Sfântul Apostol Pavel zice: "În har sunteți mântuiți" (Efeseni 2, 5); credința este și ea de neapărată trebuință, fiindcă "fără credință este cu neputință a plăcea lui Dumnezeu" (Evrei 11, 6) și "cel ce nu va crede se va osândi" (Marcu 16, 16); și tot așa de neapărată trebuință sunt și faptele bune, căci "credința fără de fapte este moartă" (Iacob 2, 26); iar cei "zidiți întru Hristos spre fapte bune" sunt zidiți (Efeseni 2, 10).

7. Unde se găsește adevărul care duce la mântuire?

Adevărul care duce la mântuire se găsește în Biserica Ortodoxă, care este "stâlp și temelie adevărului" (1 Timotei 3, 15), ea păstrând și propovăduind fără nici o schimbare adevărul dumnezeiesc așa cum l-a învățat Domnul nostru Iisus Hristos, cum l-au răspândit în lume Sfinții Apostoli, cum l-au tălmăcit Sfinții Părinți și cum l-au arătat sfintele sinoade a toată lumea.

8. De la cine are Biserica Ortodoxă adevărul deplin?

Biserica Ortodoxă are adevărul deplin sau învățătura credinței celei adevărate de la Dumnezeu. El Însuși a încredințat Bisericii acest adevăr, ca ea să-l păstreze prin puterea și grija Duhului Sfânt, și să-l propovăduiască neîmpuținat până la sfârșitul veacurilor, prin slujitorii ei.

9. Cum a dat Dumnezeu acest adevăr?

Dumnezeu a dat acest adevăr prin Descoperirea sau Revelația dumnezeiască. L-a dat în chip nedeplin și numai pregătitor prin patriarhii, proorocii și dreptii Vechiului Testament, iar deplin și desăvârșit prin Iisus Hristos, Fiul Său Întrupat. "În multe rânduri și în multe chipuri a grăit de demult Dumnezeu părinților noștri, prin prooroci, iar în zilele acestea mai de pe urmă ne-a grăit nouă prin Fiul", zice Sfântul Apostol Pavel în Epistola către Evrei 1, 1.

10. Ce se înțelege prin Descoperirea dumnezeiască?

Prin Descoperirea sau Revelația dumnezeiască se înțelege acea lucrare a lui Dumnezeu prin care El Se face cunoscut oamenilor, împărtășindu-le acestora adevărul despre ființa, voia și lucrările Sale. Scopul pentru care Dumnezeu S-a descoperit oamenilor este ca ei să creadă drept în El, să-L cinstească după cuviință și să-i îndeplinească voia, pentru ca astfel să se poată mântui.

Prin Descoperirea dumnezeiască se înțelege totalitatea sau întreaga comoară a adevărilor pe care Dumnezeu le-a descoperit oamenilor spre mântuirea lor.

Descoperirea dumnezeiască este absolut necesară, întrucât fără dumnezeiasca Descoperire, oamenii numai cu simțurile și cu mintea lor n-ar fi putut niciodată să cunoască pe Dumnezeu și voia Lui.

Rugăciunea este **convorbirea omului cu Dumnezeu**. Ea este cea mai simplă și cea mai directă formă de stabilire și întreținere a relației noastre cu Dumnezeu și cu sfinții. Rugăciunea este marele și nesecatul nostru **izvor de putere și mângâiere**. Un predicator francez a declarat că rugăciunea este „întreg omul”.

Oricine are o minte luminată de credință ca să priceapă că mai presus de această lume este un Creator, un Purtător de grijă; oricine posedă o inimă să simtă mărirea lui Dumnezeu și propria sa nemer-nicie și păcătoșenie și trebuie să se închine, să cadă în genunchi și să strige: „Doamne, ai milă de mine!”.

Creștinul nu poate concepe o viață normală fără întâlnirea frecventă cu Dumnezeu prin rugăciune și fără întărirea puterilor sale finite din infinita putere a lui Dumnezeu. Ori împărțșirea din această putere este posibilă numai comunicând cu Sursa ei.

Rugăciunea sau vorbirea conștientă și voită cu Dumnezeu este de trei feluri: de **laudă**, de **mulțumire** și de **cerere**. Deci Îl laudăm pe Dumnezeu, apoi Îi mulțumim și nu în ultimul rând îi cerem jutor, iertarea păcatelor și împlinirea cererilor noastre.

Cea mai frumoasă rugăciune pe care ne-a învățat-o Însuși Domnul nostru Iisus Hristos este rugăciunea „**Tatăl nostru**”.

Rugăciunea mai este apoi **particulară** și **obștească** (în comun). Cea particulară este rugăciunea pe care o facem fiecare oriunde ne aflăm, iar cea obștească este rugăciunea ce o facem lui Dumnezeu în Sfânta Biserică la Sfintele Slujbe și în mod deosebit la Sfânta Liturghie.

Deci suntem încredințați că fără rugăciune nu-i creștinism, nu-i religie - cum nu-i flacăra fără foc sau respirație fără plămân.

Cine nu se roagă nu-i creștin adevărat !

PĂRINTELE ILIE APOSTOL

BABEL(TURNUL BABEL) = construcție masivă în formă de turn, pe care fii lui Noe și urmașii acestuia au vrut să-l înalțe până la cer, dar nu au reușit pentru că Dumnezeu a încurcat limbile constructorilor ca să nu se mai poată înțelege între ei.

BETLEEM (ebr. Beit-Lehem = Casa Pâinii) = localitate la 8 km sud de Ierusalim, cetatea lui David, unde S-a născut Iisus Hristos.

A BINECUVÂNTA = 1. Dumnezeu revarsă peste oameni harul Său divin; 2. Preoții fac semnul crucii peste oameni sau lucruri, invocând harul lui Dumnezeu asupra acestora; 3. A slăvi, a preamări pe Dumnezeu

BLAGOVESTENIE = Buna-Vestire, praznic împărătesc închinat Maicii Domnului, care se serbează la 25 martie, în amintirea veștii primite de Sfânta Fecioară Maria de la Arhanghelul Gavriil că va naște ca om pe Fiul lui Dumnezeu. La Nazaret, pe locul unde a avut loc acest eveniment s-a înălțat o Biserică.

BOLNIȚĂ = 1. Spital pe lângă o mănăstire sau o instituție de binefacere; 2. Biserică mică pe lângă o catedrală (episcopală)

BOTEZ= 1. prima dintre cele 7 Taine creștine, prin care, prin întreita afundare în apă sfințită, se iartă celui botezat păcatul strămoșesc și devine creștin; tot acum se pune și un prenume celui botezat 2. Stropirea cu agheasmă (apă sfințită) a credincioșilor și a caselor de către preot cu prilejul unor sărbători sau slujbe bisericești

Mulțumim tuturor celor care au contribuit la realizarea acestei reviste:

Direcțiunea școlii	Colegiul Redacțional	
Director: Prof. Atănăsoaie Gheorghe Dir. adj.: Prof. Reichenberger Ildico	Preot paroh: Damian Ilie Prof.: Beldean Valentin Prof.: Friciu Daniela	Elevi: Beica Anamaria, Biriș Alexandra, Suci Ionuț, Diacon Adriana, Blaga Mădălina, Halaș Diana, Rotaru Adelina, Vultur Ioana.

Editare și tehnoredactare computerizată: Prof. Daniela Friciu

AȘTEPTĂM ȘI ALȚI COLABORATORI